

[Viggo Starcke.]

højtærede finansminister. I den skrivelse, dateret 27. maj, som udvalget har fået, og som er en afskrift af et brev til den højtærede statsminister, hr. Erik Eriksen, nedlægger Dansk Dampskibsrederiforening den skarpeste protest mod gennemførelsen af dette lovforslag, „som“ — jeg beder om tilladelse til at citere nogle få ord —

„som, hvis det bliver til lov, vil medføre en vilkårlig, uretfærdig og uklog beskatning af enkelte personer og selskaber.“

Se, for os drejer dette sig ikke om skibsredere eller ikke skibsredere. Det drejer sig om et principspørgsmål, dels det principspørgsmål, som har været debatteret, hvorvidt man kan udskrive skatter uden lov, og dels det principspørgsmål, om man kan pålægge en vilkårligt udvalgt gruppe af mennesker særavgifter. Det ene år kan det være skibsredere, det andet år kan det være fabrikanter, det tredje år kan det være entreprenører, hvad ved man om det.

Men da det nu denne gang drejer sig om skibsredere, vil jeg gerne have lov til at meddele, at i venstrebladet „Vestkysten“ for fredag den 16. maj står der en ledende artikel, hvori der findes følgende spørgsmål til mig, som jeg beder om tilladelse til at citere. Der står:

„Man kunne stille ham det spørgsmål, hvem der har betalt retsforbundets pjece mod toldforslaget, og hvem der mon står bag partiets modstand mod, at skibsrederne anmodes om et frivilligt bidrag til saneringen.“

Jeg har fået optaget et svar i „Vestkysten“ for den 21. maj, hvori jeg svarer, at de, der har betalt den pjece, som retsforbundet har udsendt, og som hedder „Vi advarer regeringen“, er en kreds af retsstatsmænd, ingen organisationer, ikke Grosserer-Societetet og ikke skibsrederne, men frie enkeltpersoner, der selv råder over deres penge og ikke tjener nogen særinteresse på andres bekostning. Jeg fremdrager dette i denne sal, fordi der er sat en hviskekampagne i gang, en hviskekampagne, hvori deltager enkelte medlemmer af den høje regering, som udbreder det rygte, at det er skibsrederne, der har betalt vor pjece. Jeg bestrider, at der er nogen skygge af realitet eller sandhed bag denne påstand, og for en sikkerheds skyld har jeg rettet det spørgsmål til direktør Normann i Dansk Dampskibsrederiforening, om han kendte noget til, at nogen skibsreder skulle have ydet støtte til retsforbundet under den ene eller den anden form. Jeg sagde, at jeg selv kendte

intet tilfælde, og direktør Normann sagde, at han kendte heller ikke noget tilfælde; han kendte overhovedet ikke denne pjece, havde aldrig set den og havde aldrig hørt om den.

Ordføreren (Elgaard): Jeg vil meget nødig være ordkløver, og jeg vil henstille til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at man indstiller denne diskussion. I den skrivelse, som Dansk Dampskibsrederiforening den 24. maj i fjor sendte til finansministeren, står der i 9de linie følgende — jeg beder om tilladelse til at citere. Det begynder i 6te linie:

„Som nævnt under vore samtaler er det en forudsætning, at der herved bliver tale om en eengangsydelse, der ikke må skabe præcedens“

— og så kommer det, som jeg beder det ærede medlem lægge mærke til; det lyder således:

„hvilket rederinæringen beder regeringen give tilsagn om.“

Dette tilsagn er ikke givet. Deraf må følge, at rederiforeningen vidste, at der ikke i den henseende var noget at tvivle om.

Må jeg vedrørende det ændringsforslag, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen, hr. Alfred Jensen og fru Petra Petersen, anbefale, at man stemmer imod det.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg må tillade mig at gøre opmærksom på, at eengangsydelser kender vi jo her i folketinget. Vi kender dem f. eks. fra eengangsydelserne til alders- og invaliderentemodtagere. Såvidt jeg erindrer, har retsforbundet altid stemt for disse eengangsydelser og aldrig nogensinde påberåbt sig, at dem kunne man ikke give, fordi der også året i forvejen var vedtaget en sådan eengangshjælp. I hver enkelt situation må det naturligvis bedømmes om det er rimeligt at yde eller forlange en eengangsydelse. Jeg kan i hvert fald ikke se, at der er nogen grund for det ærede medlem hr. Viggo Starcke til noget principrytteri eller skematisme i denne sag.

Løvrigt har jeg et spørgsmål at rette til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Han vender sig nu med en fanatisme, der var en bedre sag værdig, imod, at man på nogen måde forlanger nogen ekstraydelse af skibsrederne, og såvidt jeg forstår, er han også i hvert fald nu modstander af de 15 mill. kr., man fik i sin tid. Det ærede medlems taler her er holdt med en sådan